

Sygn. akt IV U 1268/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 stycznia 2016r. w S.

odwołania S. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie S. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1268/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 października 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), odmówił ubezpieczonej S. D. prawa przeliczenia emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu wskazano, że decyzją z dnia 2.02.2004 r. przyznano ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 1.12.2003 r. na podstawie art. 29 ww. ustawy. Na wniosek złożony w dniu 3.12.2007 r. przyznano S. D. emeryturę na podstawie art. 27 ustawy po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. W decyzji tej wysokość emerytury ustalono z uwzględnieniem art. 53 ustawy, a emerytura ta jest wypłacana do chwili obecnej. W ocenie organu rentowego ubezpieczona nie spełnia zatem warunków do obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 55 ustawy, zaś fakt kontynuowania ubezpieczeń emerytalnego i rentowego po osiągnięciu 60 lat nie daje podstaw do ustalenia wysokości emerytury według nowych zasad osobie już wcześniej uprawnionej do emerytury.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła S. D., wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, z uwzględnieniem składek zaewidencjonowanych na koncie. W uzasadnieniu ubezpieczona wyjaśniła, że decyzją z dnia 2.02.2004 r. ZUS przyznał jej emeryturę wcześniejszą, a następnie 3.12.2007 r. uzyskała prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Od 2004 r. do 2012 r. wnioskodawczyni kontynuowała pracę na umowę o pracę i w tym też okresie były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. W ocenie

ubezpieczonej, spełnia ona wszystkie wymogi z art. 55 ustawy emerytalnej, tj. urodziła się (...) (przed 1949 r.), osiągnęła powszechny wiek emerytalny wynoszący 60 lat, kontynuowała ubezpieczenia społeczne i rentowe po osiągnięciu 60 roku życia, zaś wniosek o przeliczenie emerytury złożyła po 31 grudnia 2008 r. (odwołanie, k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 3-4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona S. D. urodziła się (...), zatem wiek 60 lat osiągnęła w dniu 1 stycznia 2007 r.

W dniu 23.12.2003 r. ubezpieczona złożyła wniosek o emeryturę. Po rozpatrzeniu ww. wniosku organ rentowy wydał decyzję z dnia 2.02.2004 r. Nr (...), przyznając wnioskodawczyni emeryturę (w niższym wieku) od dnia 1.12.2003 r. na podstawie art. 29 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 32-33 akt organu rentowego za wnioskiem z dnia 23.12.2003 r.).

Następnie, rozpoznając wniosek ubezpieczonej z dnia 3.12.2007 r., organ rentowy wydał decyzję z dnia 31.12.2007 r. Nr (...) przyznając ubezpieczonej emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym na podstawie art. 27 ww. ustawy od dnia 1.12.2007 r. (decyzja z 31.12.2007 r., k. 41-44 akt organu rentowego za wnioskiem z dnia 3.12.2007 r.). Jednocześnie organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury przyznanej decyzją z dnia 2.02.2004 r. (decyzja z 31.12.2007 r., k. 146 akt organu rentowego za wnioskiem z dnia 23.12.2003 r.).

Po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego zarówno w art. 29 ustawy (55 lat), jak i w art. 27 ustawy (60 lat) ubezpieczona pozostawała w stosunku pracy, kontynuując ubezpieczenie emerytalne i rentowe w latach 2004-2012.

W dniu 17 września 2014 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie emerytury nr (...) z uwzględnieniem składek zaewidencjonowanych na koncie oraz przy zastosowaniu art. 26 w zw. z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (wniosek, k. 133 a.e.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 22 października 2014 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do przeliczenia emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej (decyzja z 22.10.2014 r., k. 139v a.e.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej S. D. nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy opierało się na ustaleniu, czy w stosunku do wnioskodawczyni znajduje zastosowanie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z powołanym przepisem, ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym zwłaszcza w uchwale z dnia 4 lipca 2013 r., II UZP 4/13 (OSNP 2013 nr 21-12, poz. 257) – na którą powoływała się także ubezpieczona w odwołaniu od decyzji - przyjęto, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. W uzasadnieniu uchwały wskazano m.in., że ten sposób wyliczenia emerytury zaczął obowiązywać dopiero od 1 stycznia 2009 r. zaś warunek kontynuowania ubezpieczenia i wystąpienia z wnioskiem po 31 grudnia 2008 r., miał umożliwić wyliczenie emerytury w tzw. formule zdefiniowanej składki, której podstawę wymiaru stanowi suma składek składanych na indywidualnym koncie ubezpieczonego. Ratio legis tego przepisu jest więc kontynuowanie

opłacania składek, nie zaś ubieganie się o emeryturę wcześniejszą lub w niższym wieku emerytalnym. W utrwalonych poglądach judykatury, przyjmuje się nadto, że emerytura w niższym i w powszechnym wieku emerytalnym to odrębne rodzaje emerytur. Jeżeli zatem nie może być kwestionowana możliwość kilkakrotnego przechodzenia na emeryturę, a w treści art. 55 ustawy brak zastrzeżenia, że wniosek o przejście na emeryturę w powszechnym wieku przez osoby objęte art. 27 ma być pierwszym wnioskiem o przejście na emeryturę (o nabycie statusu emeryta), przepis ten (art. 55 ustawy) należy rozumieć jako przyznający prawo do złożenia wniosku o wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym jeżeli ubezpieczenie było kontynuowane po osiągnięciu wieku 60/65 lat, a wniosek został złożony po dniu 31 grudnia 2008 r. niezależnie od faktu uzyskania przez te osoby emerytury wcześniejszej lub w niższym wieku emerytalnym (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2013 r., II UK 424/12, LEX nr 1341674; 4 września 2013 r., II UK 23/13, OSNP 2014 nr 6, poz. 85, 7 listopada 2013 r.; II UK 143/13, OSNP 2014 nr 10, poz. 148; z 18 września 2014 r., I UK 27/14, LEX nr 1537287 i z dnia 8 lipca 2015r., II UK 217/14).

Zaprezentowane stanowisko, w pełni podzielane przez tut. Sąd, nie znajduje jednak zastosowania do sytuacji prawnej wnioskodawczyni S. D., gdy weźmie się pod uwagę, że wystąpiła ona z wnioskiem o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy (tzw. emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym) już w dniu 3 grudnia 2007 r. i prawo do tego świadczenia przyznano jej od dnia 1 grudnia 2007 r. Nie został zatem spełniony warunek zawarty w art. 55 ustawy, kreujący wyjątek od zasady ustalania ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. emerytury w wysokości wynikającej z dotychczasowych („starych”) zasad (art. 27 w związku z art. 53 tej ustawy). Ubezpieczonym, urodzonym przed wymienioną datą (1 stycznia 1949 r.), przysługuje prawo do obliczenia emerytury według nowych zasad, jeżeli wysokość emerytury obliczonej na podstawie art. 26 w związku z art. 55 okaże się wyższa od ustalonej według dotychczasowych zasad, pod warunkiem kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego po osiągnięciu 60/65 lat życia (po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego) i wystąpienia z wnioskiem o przyznanie emerytury na podstawie art. 27 ustawy po dniu 31 grudnia 2008 r.

Wnioskodawczyni w dniu 17 września 2014 r. złożyła wniosek o obliczenie emerytury według nowych zasad w oparciu o art. 55 ustawy, nie ulega jednak wątpliwości, że powyższy wniosek nie jest wnioskiem o emeryturę, o którym mowa w art. 55 ustawy. Ubezpieczona bezzasadnie podnosi, iż spełniła wszystkie przesłanki określone w ww. przepisie, powołując się na okoliczność złożenia wniosku o przeliczenie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r. Przepis ten bowiem uzależnia stosowanie zasad obliczania świadczenia w nim wskazanego od wystąpienia przez osobę ubezpieczoną z wnioskiem o przyznanie emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej po wskazanej wyżej dacie, a stanowiąc regulację szczególną, wymaga wykładni ścisłej. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w powoływanym już wyroku z dnia 8 lipca 2015 r., II UK 217/14 wydanym w analogicznym stanie faktycznym, z możliwości obliczenia wysokości emerytury, na podstawie art. 55 ustawy, nie mogą korzystać ubezpieczeni urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949 r., także kontynuujący ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w art. 27 ustawy wieku emerytalnego, którym przyznane zostały emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (art. 27 ustawy) przed końcem 2008 r. w wysokościach obliczonych według dotychczasowych zasad. Wobec przyznania ubezpieczonej emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego już od dnia 1 grudnia 2007 r., przedstawiona powyżej sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Co za tym idzie, S. D. nie spełnia przesłanek do obliczenia emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.